

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniæ Agrippinæ, 1602

Ex patria in montem Serratum proficiscitur. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

EX PATRIA IN MONTEM

Serratum proficiscitur.

CAPVT III.

Gen. 12.

Sanitate utcumque recuperata, spe-
 cie quidem Ducis Naiarę inuisendi
 (quo cū magna erat Loioleæ familię,
 vetusque coniunctio) sed reuera ut e-
 grederetur de domo, & cognatione
 sua, profectioem parat Ignatius.
 Quem Martinus Garsia frater natu ma-
 ximus & familię caput, rem odoratus,
 sevocatum in interius cubiculam ro-
 gat, & obtestatur, ne se suosque om-
 nes perditum eat, etiam atque etiam
 cogitet, quā directum ad gloriam sem-
 iter sit ingressus, quas res gesserit, qua
 spe & animi & ingenij sit. Omnia, in-
 quit, in te magna sunt: ingenium, gnit-
 iudicium, animus, nobilitas, gratia, xerit
 principium, ciuium benevolentia, rei inue-
 militaris vsus, prudentia: ad hæc flo-
 lens ac firma ætas, magna expectatio prio-
 omnium: sicine tot spes, tam solitu-
 das, tam florentes euertes? omnium mod-
 expectationem falles? familiam no-
 stram tot ornamentis, quæ tibi coeptâ id co-
 viâ insistenti sunt proposita, spoliabis? deba-
 nisi ego cõtate, tu tamē auctoritate ma-
 cong

ior ca.

iores. Vide, quæso, ne quid in te admittas, quod non solum speratum nobis, nostræque familiæ decus adimat, sed etiam ignominia notas inurar. Ad hæc Ignatius breuiter se sui maiorumque suorum esse memorem, daturum operam, ne ab illis degenerasse, aut familiaris sue splendor obscurasse videatur. Quibus verbis non tam placuit animi fratris, quam illum ab se excussit, atque itineri se dedit. In hoc igitur itinere, quod ab beatæ Virginis ede, in Monte Serrato fecit, duobus ab se famulis dimissis, singulis se noctibus verberibus grauius afficiebat: quod quidem ab eo die, qui initium profectiois fuit, semper in itinere seruauit. Et ut intellegamus, quibus Deus quasi gradibus in milite suo rerum diuinarum cognitionem, animique virtutem auerterit, hoc ille tempore, minimè sanè reuoluebat, quid caritas, quid humilitas, quid patientia, quid sui contemptio, quæ cuiusque virtutis vis, & naturam esset, quibus finibus temperantiam modum circumscriberet, quid ratio, quid spiritualis prudentia postularer: sed id complexus, quod optimè tunc videbatur, & præsentis statui maximè congruebat, totus in eo erat, ut res
maxi-

maximas, & maximè arduas, quæ pos-
 sitæ sunt in corporis afflictatione, per-
 ficeret: idque hac ratione ductus de-
 cernebat, quod ad hanc normam sancti
 viri (quos sibi ad imitandum propo-
 fuerat) se cõformassent. Nã iam tũ
 Deus regebat Ignatium, vt id semper
 spectaret, id quæreret, quod ad maxi-
 mam Dei gloriam fore iudicaret, id
 que antiquissimum semper habuit. Illi
 læ tamen accessio iam facta erat, vt in
 ijs corporis acerbitatibus confectan-
 dis, non tam peccatorum suorum
 quàm Deo placendi rationem duceret.
 Itaque, detestabatur ille quidem
 præteritiæ vitæ crimina, in ijs tamen
 pœnis, quas ad illa diluēda sponte su-
 bibat, tã erat accensus, & Deo gratifican-
 di studio quodam inflammatus, vt illi
 las cum susciperet, non tã peccata quæ
 Dei honorem atque gloriã sibi pone-
 retante oculos.

Pergentē cœpto itinere Ignatium biuium
 & recta Montem Serratum versus provin-
 gradientem, Sarracenus quidam, subena-
 Maurus affecutus est (Erant per id tẽtet, &
 pus in Hispania Tarraconensi adierat
 huc aliqui ex antiquis eius gentis reum in-
 liquijs) Cum vnã irent, incidit (vt fit) mittere
 illis sermo de virginitate beatæ Virginitatis

gini

ginis Mariæ, quam cum in conceptu
 filij concederet Maurus, à partu nega-
 ret, ad eamq; rē naturales rationes ali-
 quot adferret, neque ad veritatē flecti
 posset ab Ignatio, celeriter præcessit,
 solumque Ignatium reliquit, hæren-
 tem diu, multumque dubitantem, v-
 trum ab se pietas Christiana exigeret,
 vt Maurum consequeretur, & pugio-
 ne confoderet, quòd de beatissima &
 immaculata Virgine coram se igno-
 minosè locutus fuisset. Homo quippe
 militaris, & fallaci veri honoris imi-
 tatione olim delusus, dedecori sibi
 esse ducebat, si quid à religionis
 Christianæ inimico, se audiente,
 de inuiolata sacrosanctæ Virgi-
 nis integritate impunè detrahere-
 tur. Quæ quidem cogitatio in speci-
 em pia, diu, multumque rudem tunc
 Christi militem torsit, in eamque
 deliberationē tādē induxit, vt vbi ad
 iumbium (vnde è via publica ad oppidū-
 s prævicinū Mauri declinarat) cōstitisset, ha-
 s subenas mulæ, quæ vehabatur, permitte-
 d tēret, & si ad locum, vbi Maurus erat, di-
 aderteret, quæsitum illum, atque intue-
 s reum interficeret, sin rectà pergeret, o-
 t fmitteret. Atque ita diuina prouidētia
 Viri actum est, vt iumentum lata, faciliq;
 in

*Lib. 22.**cont. Fall.*

670.

Exod. 2.

via prætermiffa, fuū iter fequeretur
 Ut omnes intelligant, quibus initi
 quibusq; progressibus, Deus militem
 fuum ad extrema perduceret. Nam
 ait D Augustinus, animæ virtutis ca
 paces ac fertiles præmittunt sæpè vi
 tia, quibus hoc ipsum indicēt, cui vi
 tuti sint potiffimum accommodata
 fi fuerint præceptis excultæ. Vnde
 Moyses interficiēs Aegyptium, adhu
 incultus, vitiosa quidem, sed magna
 fertilitatis figna fundebat.

Cū igitur non longè à Mont
 Serrato abeffet, in pagum quendam
 peruenit, vbi eum veffitum emit, qu
 Hierofolymam proficifcens gefta
 decreuerat, talarem videlicet, ex can
 bina tela afpera & aculeata, in mod
 facci tunicam. pro militari balteo, fi
 nem. calceos ex fparto contextos, bi
 culum peregrinantis infigne, & ad
 quæ vsum cucurbitulam. Quoniã ve
 rō garris fuæ imbecillitatem extime
 fcens, fibi ipfe diffidebat (quam
 & diuino vifo erectior, & Deo pla
 cendi ftudio multo iam effet confu
 matior) fpec fuas in beatiffimæ Virg
 nis patrocinio defigens, caftitatis vo
 to in hoc itinere fe fe obftrinxit, cam
 que perpetuā Christo, & caftiffimæ at
 qu

que purissimæ eius Matri, feruens spiritu consecrauit: cuius beneficio eam proisus integram (vt paulò antè dictū est) semper obtinuit, tantum & deuotionis ardor, & piū ipsius Virginis patrociniū apud Deum valet.

IN SERRATO MONTE
vestitum mutat.

CAPVT IIII.

VT venit in Serratū Montem (is locus Dei genitrici dicatus) tunc re vnus diei Barcinone distat, estque peregregio Benedictinæ familiæ cœnobio & religionis causa eò confluētium concursu maximè celebris) ibi optimo confessario totius vitæ suæ crimina per triduum ex scripto cōfessus est, illiq; homini omnium primo animi sui propositum aperuit; iumentum reliquit, gladium, pugionemque, quibus mundo meruerat, ante aram beatissimæ matris Dei appendi iussit. Prius die verò eius diei, qui hominibus, verbo Dei incarnato, salutis iniriū attulit, anni 1522. noctis tenebris tectus, quàm occultissimè potuit, ad mendicum quendam, pannosumque hominem adit: suas vestes sibi detractas illi dono

dono